

finde Anledning til at bemærke om Landbrugsministerens Holdning i dette Spørgsmaal; de paagældende ærede Medlemmer har selv været med til at fremsætte det Forslag, jeg har nævnt. Og det kunde sikkert ogsaa være interessant, at høre, hvad Partiet Venstres Formand mener om Landbrugsministerens Holdning i denne ret vigtige Sag. Thi jeg gaar ud fra, at den Programudtalelse, som jeg flere Gange har tilladt mig at omtale, er kommet til Verden efter moden Overvejelse, selv om ikke det er sket efter langvarige Kongresforhandlinger eller noget i den Retning, som Landbrugsministeren for et Øjeblik siden bemærkede.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg tror at kunne berolige det ærede Medlem, der frygtede for stor Splid indenfor Venstre i denne Sag, med, at der ikke er en saadan Splid til Stede og heller ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem det Forslag, jeg har stillet, og Venstres tidligere Programudtalelse. Hvis jeg havde stillet et Forslag, der krævede Ophævelse af Loven af 4. Oktober 1919, saa kunde der siges, at nu var der sket et Brud med Fortiden, og nu maatte der være Spektakler indenfor Partiet Venstre. Men det ærede Medlem kan være ganske rolig; det, der her er foreslaaet, er det simple, at vi samtidig med, at vi paa Grundlag af den Lovgivningsvirksomhed, der fandt Sted den 4. Oktober 1919, indsamler Erfaringer om, hvor vidt man kan komme frem ad den Vej, søger for i et forholdsvis beskedent Omfang, at den frie Udstykningsvirksomhed ikke fuldstændig sover ind. Thi saa sikre kan de ærede Medlemmer dog ikke være paa, at den Vej, man gik den 4. Oktober, er den eneste saliggørende og den eneste rette, at de ikke kan taale, at man ved Siden af holder Liv i den frie Udstykningsvirksomhed. Andet og mere foreligger der ikke, og det vil ikke lykkes det ærede Medlem at finde nogen Uoverensstemmelse mellem dette og Partiet Venstres Programudtalelse og heller ikke at finde nogen Uoverensstemmelse indenfor Partiet Venstre, om end han gaar fra Medlem til Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Det bedste Bevis for Rigtigheden af min Paastand om Udstykningen af Jorden, og at de ubemidlede holdes borte fra Jorden, findes netop i det Lovforslag, her foreligger. Der foregaar ingen Ud-

stykning, og uden Udstykning kan ingen ubemidlet faa Del i Jorden, thi den Overskudsungdom, der ikke har Jord, kan kun faa Jord ved, at der udstykkes fra andre Ejendomme. Derfor mener jeg, at det bedste Bevis for, at den private Ejendomsret udelukker de ubemidlede fra Jorden, er dette, at vi behandler dette Forslag. Naar den højtærede Landbrugsminister udtalte, at den nuværende Driftsmaade ikke er forenelig med offentligt Fæste, vil jeg sige, at naar der svares en Afgift af Jorden, er det indlysende, at den Mand, der faar meget ud af Jorden, faar dobbelt saa meget ud af den som sin Nabo, staar sig bedre, selv om han svarer en Afgift til Staten, end den, der ikke faar mere end det halve ud af Jorden.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar det ærede Medlem mener, at den private Ejendomsret til Jorden udelukker Udstykningsvirksomheden, maa jeg dog have Lov at gøre opmærksom paa, at Danmark staar som det allerførste Land, vistnok som Nr. 1, med Hensyn til Udstykning i selvstændige Smaabrug indenfor Landbruget. Der er enkelte Lande i Europa, f. Eks. Belgien, hvor man kan sige, Jorden er stærkere udstykket, men det er ikke i egentlig selvstændige Landbrug. Og denne Udstykning, der har frembragt 120 000 selvstændige Husmandsbrug, foruden at mange smaa Gaarde er udstykkede fra store Gaarde, er dog foregaaet her i Landet under Privatejendomsretten.

Formanden: De fire følgende indtegnede Talere, de ærede Medlemmer Hr. Martin Hansen, Hr. Olufson, Hr. Ulrich og Hr. Niels Frederiksen, har alle begæret at faa Ordet for tredje Gang. De ærede Medlemmer kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Samtykke som givet for samtlige fire Medlemmers Vedkommende. (Ophold). Det er givet.

Martin Hansen: Den Forhandling, som i disse Dage er ført her i Tinget, er et Vidnesbyrd om, at man omfatter dette Spørgsmaal, Jordspørgsmaalet, med en meget stor Interesse. Jeg tror at turde sige, at denne Interesse ogsaa er til Stede ude i Landet, og det er ikke saa underligt, thi dette Spørgsmaal er af meget vidtrækkende Betydning, ja, jeg ser i Virkeligheden saaledes paa det, at det store sociale Spørgsmaal bunder i dette, om vi kan være heldige med Udstykningen af vor Jord og derved skabe